

השביעי כנגדו, שפל השבעה נקשרים בו. וכיון שהארץ הזו, באור עם בניה, שפל השבעה נקשרים להאיר, ואז ארבע כוסות, ארבע הגאלות.

קדוש על היין - כנגד דוד. הגדה - כנגד יעקב. ברפת המזון - כנגד יצחק. הלל הגדול - כנגד אברהם.

ממטה למעלה עולה כמו זה. מצה - כנגד דוד. שבועות - כנגד יעקב. ראש השנה - כנגד יצחק. ספוט - כנגד אברהם. ואף על גב שבארנו כנגד אהרן - הכל אחד. וכיון שהגיעו למקום השלם של יעקב, אמרו הלל הגדול.

דבר אחר זה יתנו, כמה יש לבני אדם להשמר בדרכיהם, שפאשר הצדיק שהוא נמפר, כל עשר הדרגות הסתירו אורוֹתיהם, שהרי אין שופע אור העתיק אלא בשבילו, לתועלת על הארץ, ומי שעבר על זה, עבר על כל המצוות. והקדוש ברוך הוא באהבה רבה נתן השבת לשמרה כנגדו, ששקולה לכל המצוות. ועל כן עשרים גרה, שהחזיר למקומם, הוא כפר נפש, ומאירים למקום שנקרא נפש, מהמקום של ישראל, והשמים מאירים לארץ הזו, ונותנים לה כל תקוניה להתחבר למעלה.

ובא וראה, כתוב (תהלים יט) השמים מספרים כבוד אל. מי השמים? השמים של הקדוש ברוך הוא, מספרים למקום שנקרא כבוד אל. מי זה כבוד אל? בתו של אברהם שנקראת אל. אל זה אברהם. מה מספרים? כמו שנקמר (איוב כח) אז ראה ויספרה. מה זה ויספרה? כמו שנקמר (שם) מקום ספיר אבניה. ואותם השמים מתקנים אותה בכל תקוניה, את כבוד האל הזו.

שבעה אתקשרן ביה. וכיון דהאי ארץ, בנהירו עם בנהא, דכלהו שבעה אתקשרן לאנהרא, וכדין ארבעה כוסות, ארבעה גאלות.

קדוש על היין, לקבליה דדוד. הגדה, לקבליה דיעקב. ברפת המזון, לקבליה דיצחק. הלל הגדול, לקבליה דאברהם.

מתתא לעילא סליק כגוונא דא, מצה, לקבליה דדוד. שבועות, לקבליה דיעקב. ראש השנה, לקבליה דיצחק. ספוט, לקבליה דאברהם. ואף על גב דאוקימנא לקבליה דאהרן, כלא חד. וכיון דמטו לאתרא שלימא דיעקב, אמרו הלל הגדול.

דבר אחר זה יתנו, כמה אית לון לבני נשא לאסתמרא באורחיהו, דכד ההוא זכאה אזדבן, כלהו עשר דרגין אסתימו נהורייהו, דהא לא נגיד נהירו דעתיקא, אלא בגיניה לתועלתא על ארעא. ומאן דעבר על דא, עבר על כל פיקודייה. וקודשא בריך הוא ברחימו סגיא, יהב שבת לנטרא לקבליה, דשקיל ככל פיקודייה.

ועל דא עשר גרה, דאהדר לאתריה, איהו כופר נפש, ונהרין לאתרא דאיקרי נפש, מאתרא דישרא"ל. ושמים נהירין להאי ארץ, ויהבין לה כל תקוניה לאתחברא לעילא.

והא חזי, (תהלים יט ב) כתיב השמים מספרים כבוד אל. מאן שמים. שמיא דקודשא בריך הוא, מספרים לאתרא דאיקרי כבוד אל. מאן כבוד אל. ברתיה דאברהם, דאיקרי אל. אל, דא אברהם. מאי מספרים. כמה דאת אמר (איוב כח כז) אז ראה ויספרה. מאי ויספרה. כמה דאת אמר (שם כח ו) מקום ספיר אבניה. ואינון שמיא, מתקנין לה בכל תיקוניה, להאי כבוד אל.

וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִיִּיתִין לָהּ נְהִירוּ
בְּלַחֲשֵׁוֹ, מִמְּבוּעָא דְלַעִילָא, וְאוֹמְרִין
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַתָּר דְּאִיקָּרִי שָׁמַיִם אֶסְהִיד בְּהוּן. וְעַל דָּא
עִי"ן וְדִלִּי"ת אֵינוֹן רַבְרַבִּין, לְמַהּוֹי
סִהְדִּין. שָׁמַיִם, דְּכְתִיב (דְּבָרִים ל יט) הַעֲדַתִּי בְכֶם
הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם, דָּא יַעֲקֹב, אֲתָרָא דְשָׁמַיִם.
וּמָנָא לָן דְּאִיהִי אֶסְהִידָת. דְּכְתִיב וְאֵת הָאָרֶץ.
וּכְתִיב (תְּהִלִּים פט לח) כִּי־רַח יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק
נֶאֱמָן.

וְכַד יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלִימוֹ פְּדִהּוּ (בְּדָחוּ), סִהְדִּין
שְׁלִימִין סִהְדִּין בְּהוּן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּכְנֻסָּת יִשְׂרָאֵל, וּבִהְיוּ זְמָנָא נְגִיד טָלָא
דְּלַעִילָא, מֵאֲתָרָא דְעִתִּיקָא. אִימָתִי, כַּד אֵינוֹן
בִּיחודָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שֹׁה"ש ה ב) שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טָל. חוּשְׁפֹן (דְּפִנוּ ע"א) ט"ל: יְהו"ה אָח"ד.
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּכְנֻסָּת יִשְׂרָאֵל. דְּבִהְיוּ
שַׁעֲתָא אֲתַחֲזוּן יִשְׂרָאֵל לְטָלָא.

וְיִשְׂרָאֵל דִּידְעִין בְּהוּן, אֵינוֹן מִיַּחֲדִין לֹון תְּרִי
זְמָנִי בְיוֹמָא. חַד בְּסִטְרָא דִּיקְמָא, וְחַד
בְּסִטְרָא דְלִילָא.

וּמִהְיוּ טָלָא, זְמִינִין מִיִּתְיָא לְאַחֲיָא לְעֵלְמָא
דְּאִתִּי. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (דְּנִיָּא ל יב ב)
וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם יִקְצֹוּ. מִיִּשְׁנֵי, כְּמָה
דְּאִתִּי אָמַר, (שֹׁה"ש ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר וְכו',
אֲתָרָא דְלִבִּי. קוּל דוּדִי, אֲתָרָא דְאִיקָּרִי קוּל,
וְדָא יַעֲקֹב. שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל, הֵינֵנוּ בְּרֻכּוֹת
שָׁמַיִם, דְּאִתִּין מְלַעִילָא לְהָאִי אֲתָרָא דְאִיקָּרִי
שָׁמַיִם, כַּד אִיהוּ בִּיחודָא עִם נוֹקְבָא, וְתִיקוּם
מַעֲפָרָא.

וְיַצְחָק כַּד בְּרִיךְ לִיה לְיַעֲקֹב, אָמַר, (בְּרָאשִׁית כז כח)
וְיִתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. בְּגִין
דְּחָזָא דִּיעֲקֹב יֵרִית הָהוּא אֲתָרָא. הָאֱלֹהִים, דָּא

וְעַל זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה מְבִיאִים
לָהּ הָאָרֶץ בְּלַחֲשֵׁהָ, מִמְּקוֹר
שְׁלַמְעֵלָה, וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְהַמְקוֹם שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם מַעֲד
בְּהֶם. וְעַל כֵּן עִי"ן וְדִלִּי"ת גְּדוּלוֹת,
לְהִיּוֹת עֲדִים. שָׁמַיִם, שְׁכָתוֹב
(דְּבָרִים ל) הַעֲדַתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת
הַשָּׁמַיִם, זֶה יַעֲקֹב, מְקוֹם הַשָּׁמַיִם.
וּמִנֵּין שְׁהִיא מַעֲדָה? שְׁכָתוֹב וְאֵת
הָאָרֶץ. וְכָתוֹב (תְּהִלִּים פט) כִּי־רַח יִפּוֹן
עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק נֶאֱמָן.

וּכְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלְמוֹת כְּמוֹ
שְׁהִיּו (בְּרָאשִׁית), עֲדִים שְׁלָמִים
מַעֲדִים בְּהֶם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּכְנֻסָּת יִשְׂרָאֵל, וּבִאֲוֹתוֹ הַזְמָן
שׁוֹפֵעַ הַטַּל שְׁלַמְעֵלָה מִמְּקוֹם
הַעֲתִיק. מִתִּי? כְּשֶׁהֵם בִּיחוד. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שִׁיר ה) שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל.
חֲשִׁבּוֹן טָל: יְהו"ה אָח"ד.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם כְּנֻסָּת
יִשְׂרָאֵל. שְׁכָאוֹתָהּ הַשְּׁעָה יְהִי
רְאוּיִים יִשְׂרָאֵל לְטָל.

וְיִשְׂרָאֵל שְׁמִפְרִים אוֹתָם, הֵם
מִיַּחֲדִים אוֹתָם פְּעָמִים בְּיוֹם -
אֶחָד בְּצַד הַיּוֹם, וְאֶחָד בְּצַד
הַלֵּילָה.

וּמִהְיוּ הָהוּא עֲתִידִים הַמֵּתִים
לְהַחְיוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(דְּנִיָּא ל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם
יִקְצֹוּ. מִיִּשְׁנֵי - כְּמוֹ שְׁנִקְרָא (שִׁיר
ה) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר וְכו', הַמְקוֹם
שֶׁל לִבִּי. קוּל דוּדִי - הַמְקוֹם
שְׁנִקְרָא קוּל, וְזֶה יַעֲקֹב. שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טָל - הֵינֵנוּ בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם,
שְׁכָאִים לְמְקוֹם הַזֶּה שְׁנִקְרָא
שָׁמַיִם, כְּשֶׁהוּא בִּיחוד עִם
הַנִּקְבָּה, וְתִקוּם מִן הַעֶפְרָא.

וּכְאֲשֶׁר יַצְחָק בְּרוּךְ אֶת יַעֲקֹב,
אָמַר (בְּרָאשִׁית כז) וְיִתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים
מִטַּל הַשָּׁמַיִם, מִשּׁוֹם שְׁרָאָה
שְׁיַעֲקֹב יוֹרֵשׁ אֶת הַמְקוֹם הַהוּא.
הָאֱלֹהִים - זֶה הָאֵם הָעֵלְיוֹנָה.
שְׁמַעֲטָרַת אוֹתוֹ בְּעֶטְרוֹת

אימא עילאה. דעטרא ליה בעיטרינ עילאין,
לאזדווגא במטרוניתא.

וכד מטי האי טלא לזעירא, מסטרא דצפון
אגליד. ומסטרא דדרום נגיד. עד דמטי
לכסא הכבוד. וכד מטי לכסא הכבוד, אתרא
דאיגרי ארץ, כדין סטרא דצפון דאחיד ביה,
אגליד ויתעביד שלג, וביה אתברי עלמא. ועל
דא איתערו קמאי, עולם מהיכן אתברי, משלג
שתחת כסא הכבוד.

ועל דא בדינא לא קאים עלמא, עד דאתערו
רחמי. הדא הוא דכתיב, (תהלים יט ב) השמים
מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע.
דא רקיע, דביה תליין כל נהורין וכוכבייא.
ודא צדיק, דאנגיד לון להאי אתר דכבוד.

יום ליום יביע אמר, מאן יום ליום, דא שמיא
ורקיע. ולילה לילה יתיה דעת, האי
אתרא דאיגרי לילה אנגיד לגבריאל דאיגרי
לילה. מאי דקביל מאתרא דאיגרי דעת. והוא
הון יקר ונעים, דגניז דעתיה, בהאי אתרא
דלילה. וגבריאל קביל מתמן, והוא דאקרי
לילה, ואנגיד לתתאי רוח דעת ויראת ה'.

אין אמר ואין דברים, בגין דכלא בלחישו.
בכל הארץ יצא קום, דא קו האמצעי,
דאנגיד להאי ארץ. הדר פריש מאן שמים,
דא שמש. והוא כחתן יוצא מחפתו, דא עטרה
שעטרה לו אמו.

ישיש כגבור לרוץ אורח, לאנהרא לסיהרא,
מהו ישיש כגבור. בגין דסטרא דגבורה
איתער בההוא זמנא. מקצה השמים מוצאו,
דא רישא דכולא. ותקופתו על קצותם, בגין
דהוא מקיף לכולא, מברית מן הקצה אל
הקצה.

עליונות, להתחבר עם הגבירה.
וכשמגיע הטל הזה לזעיר, מצד
הצפון נקרא, ומצד הדרום
שופע, עד שמגיע לכסא הכבוד.
וכשמגיע לכסא הכבוד, המקום
שנקרא ארץ, אזי צד הצפון
שאוחר בו נקדש ונעשה שלג, ובו
נברא העולם. ועל זה התעוררו
הראשונים, מהיכן העולם נברא?
משלג שתחת כסא הכבוד.

ועל כך העולם אינו עומד בדין,
עד שמתעוררים רחמים. זהו
שפתוח (תהלים ט) השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
הרקיע. זה הרקיע שבו תלויים
כל האורות והפוכבים, וזה צדיק
שמשפיע אותם למקום הזה של
כבוד.

יום ליום יביע אמר (שם), מי זה
יום ליום? זה השמים והרקיע.
ולילה לילה יתיה דעת - המקום
הזה שנקרא לילה, משפיע
לגבריאל שנקרא לילה, מה
שקבל מהמקום שנקרא דעת,
והוא (משלי כד) הון יקר ונעים,
שגנו דעתו במקום הלילה.
וגבריאל קבל משם, והוא שנקרא
לילה, ומשפיע לתחתונים (ישעיה

יא) רוח דעת ויראת ה'.
אין אמר ואין דברים (תהלים יט) -
משום שהכל בלחש. בכל הארץ
יצא קום - זה הקו האמצעי
שמשפיע לארץ הזו. חזר פרש
מי השמים? זה השמש. והוא
כחתן יצא מחפתו - זו (שיר א)

העטרה שעטרה לו אמו.
ישיש כגבור לרוץ ארח (תהלים יט)
להאיר ללכנה. מה זה ישיש
כגבור? משום שצד הגבירה
מתעורר בצד ההוא. (שם) מקצה
השמים מוצאו - זה הראש של
הכל. ותקופתו על קצותם, משום
שהוא מקיף לכל, (שמות כו) מברית
מן הקצה אל הקצה.

וְאִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, הֵינּוּ דְכִתִּיב (ירמיה כג כד) אִם יִסְתָּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (ירמיה נא יא) נִשְׁפַּע ה' צְבָאוֹת בְּנִפְשׁוֹ. בְּגִין דְּהוּא אֶתְקִין לָהּ עַל תִּקְוָנָהּ, וַיִּתֵּיב בְּבִיתָא דִּילָהּ, וְזֵן לָהּ בְּכָל מָה דְאַצְטְרִיכָא, וְעַל דָּא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.

עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה, דָּא אֶתְרָא דְיוֹסֵף, דְּאֶקְרִי עֲדוּת. אֲמַאי נֶאֱמָנָה. בְּגִין דְּהוּא אֶתְרָא דְנִהְרָא, דְּלֹא יִכְזָבוֹן מִימּוֹי. מַחְפִּימַת פְּתִי, אֶתְרָא דְלִית לִיהּ דְּעֵתָא הוּא מַחְפִּים לָהּ, בְּהֵוּא חֲכָמָה זַעֲרָא דְקַבִּילִית מִנִּיהּ וְאוֹקְמוּהָ, וּמִנִּי לָהּ לְפָרְנָסָא עַלְמָא. וַיִּהְיֶה לְמֵאן דְּלִית לִיהּ זְכוּתָא מִדִּילָיָה.

בְּקוּדֵי ה', אֵינוֹן דְּתִלְיִין מַהֲהִיא דְאֶתְפַּקְדָּן בִּידָהּ כָּל גְּנִיזִין דְּמִלְכָּא, וְעַל דָּא יִשְׁרִים, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (דברים לב ד) צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא, וְצִדִּיק אֵיקְרִי הָכִי. מְשִׁמְחֵי לֵב, שְׂמִיחָה, דָּא כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל. וְאֵימַתִּי הִיא בְּחֻדָּה. בְּזִמְנָא דְאֶתְחַבְרַת בְּלֵב הַשָּׁמַיִם.

מִצּוֹת ה' בָּרָה, כְּדִין אֶתְעַבִּידַת מִצְוָה בָּרָה. בְּקִדְמִיתָא אֶקְרִי מִצְוָה, הַשְׁתָּא דְשָׂרְיָא עָלֶיהָ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, אֶקְרִי מִצְוָה בָּרָה. כְּמָה דְאֵת אָמֵר (שה"ש ו י) בָּרָה כַּחֲמָה. וְצִדִּיק וְצִדִּיק בְּשִׁיקוּלָא חָדָא.

מְאִירַת עֵינַיִם. (זכריה ד י) עֵינֵי ה' הֵמָּה מְשׁוּטָטִים. מְאִי טַעֲמָא מְאִירַת. בְּקִדְמִיתָא מְאִירַת, דְּכִתִּיב (בראשית א יד) יְהִי מְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, וְכֵד הָאֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם אֲנֵהִיר לָהּ, אֵינִי מְאִירַת, דִּינִי"ד אֵיתוּסֵף בָּהּ נִהִירוֹ דְּצִדִּיק, וּפְרִישׁוֹ דְּשִׁלְמָא דִּילָיָה, כְּדִין הוּא בְּרַבּוֹ סְגִיָּא. וְאֵימַתִּי הִיא בָּרָה, כֵּד אֶתְפַּלְלִית דְּכַר וְנוֹקְבָא.

וְאִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ (תהלים יט) - הֵינּוּ שְׂפָתוֹב (ירמיה כג) אִם יִסְתָּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים. תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמֵר (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ - כְּמוֹ שְׁנֶאֱמֵר (ירמיה נא) נִשְׁפַּע ה' צְבָאוֹת בְּנִפְשׁוֹ. מְשׁוּם שְׁהוּא הִתְקִין אוֹתָהּ עַל תִּקְוָנָהּ, וַיִּשָּׁב בְּבִיתָהּ, וְזֵן אוֹתָהּ בְּכָל מָה שְׁהַצְטְרָכָהּ, וְעַל כֵּן מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ.

עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה (תהלים יט) - זֶה מְקוֹמוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שְׁנֶקְרָא עֲדוּת. לָמָּה נֶאֱמָנָה? מְשׁוּם שְׁהוּא הַמְקוֹם שְׂמֵאִיר, שְׁלֹא יִכְזָבוּ מִימּוֹי. מַחְפִּימַת פְּתִי - הַמְקוֹם שְׁאִין לוֹ דַּעַת, הוּא מַחְפִּים אוֹתָהּ בְּאוֹתָהּ חֲכָמָה קִטְנָה שְׁקִבְלָה מִמֶּנּוּ, וּפְרִישׁוּהָ, וּמִנָּה אוֹתָהּ לְפָרְנָסָא אֶת הָעוֹלָם, וְנוֹתְנַת לְמִי שְׁאִין לוֹ זְכוּת מְשָׁלוֹ.

בְּקוּדֵי ה' (שם) - אוֹתָם הִתְלַיִיִם מְאִירַת שְׂבִידָהּ הַפְּקָדוֹ כָּל גְּנִיזֵי הַמֶּלֶךְ, וְעַל כֵּן יִשְׁרִים, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמֵר (דברים לב ד) צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא. וְצִדִּיק נִקְרָא כֵּן. מְשִׁמְחֵי לֵב - שְׂמִיחָה זֹאת כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל, וּמִתִּי הִיא בְּשִׁמְחָה? בְּזִמְנָא שְׂמִיחַתְּבִרַת עִם לֵב הַשָּׁמַיִם.

מִצּוֹת ה' בָּרָה - אֲזִי נַעֲשִׂית מִצְוָה בָּרָה. בְּרֵאשׁוֹנָה נִקְרָאת מִצְוָה, וְכַעַת שְׂשׁוּרָה עָלֶיהָ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, נִקְרָאת מִצְוָה בָּרָה, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמֵר (שיר ו) בָּרָה כַּחֲמָה, וְצִדִּיק וְצִדִּיק בְּשִׁיקוּלָא חָדָא.

מְאִירַת עֵינַיִם - (זכריה ד) עֵינֵי ה' הֵמָּה מְשׁוּטָטִים. מָה הַטַּעַם מְאִירַת? בְּרֵאשׁוֹנָה מְאִירַת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. וְכִשְׂרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם הִנֵּה מְאִיר לָהּ, הִיא מְאִירָה, שְׁנוּסְפָה בָּהּ יו"ד, אוֹרוֹ שֶׁל הַצִּדִּיק וּפְרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ, וְאִזּוֹ הוּא בְּגִדְלָא רַב. וּמִתִּי הִיא בָּרָה? כְּשֶׁנִּלְלַת הַזְכָּר עִם הַנִּקְבָּה.

יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה (תהלים יט) -
הַשֹּׁבַח שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא
בְּטָהֳרָה, כְּשֶׁהוּא מֵאִיר לָהּ פָּנִים.
עוֹמֶדֶת לְעַד - שְׁעוֹמֶדֶת תָּמִיד
חוֹמָה רָמָה וְחֻזְקָה עַל בְּנוֹיָהּ.
מִתִּי? כְּשֶׁמְשַׁפְּטִי ה' מִמָּקוֹם שֶׁל
אַמֶּת מֵאִירִים בָּהּ. וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב
(שם) צִדְקוֹ יַחְדּוֹ, כְּשֶׁהֵם יַחַד בְּצִדְקָה
הַזֶּה וְנוֹטְלִים אֶת שְׁמָהּ. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (שם) צִדְקוֹ יַחְדּוֹ, וְהִיא
הַשֵּׁם שֶׁלָּהֶם, מִצּוֹת ה'.

דָּבָר אַחֵר פְּקוּדֵי ה' - נִצַּח וְהוֹד,
שֶׁהֵם לְמוֹדֵי ה'. מְשַׁמְחֵי לֵב - זֶה
הָאֶתְרוּג שֶׁדוֹמָה לֵלֵב. מִצּוֹת ה'
- זֶה הָאֶתְרוּג. יִרְאֵת ה' - כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא) אֲשֶׁה יִרְאֵת ה'
הִיא תִתְהַלֵּל. מָה הַטֵּעִים? מִשּׁוּם
שֶׁהִיא טְהוֹרָה. מְשַׁפְּטִי ה' אֱמֶת
- אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַבָּנִים שֶׁכָּלוּלִים
בִּיעֶקֶב, שֶׁנֶּקְרָא מְשַׁפֵּט, וְהוּא
אַמֶּת. צִדְקוֹ יַחְדּוֹ - בִּיחּוּד שֶׁלֹּם
בִּירְאֵת ה', שֶׁהִיא טְהוֹרָה.

הַנְּחָמָדִים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב (תהלים
יט) מִצַּד הַזֶּהָב, זֶה שֶׁבַחוֹ שֶׁל
יִצְחָק, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ח)
שֶׁמֶלֶךְ תַּחַת לְרֹאשִׁי. וּמִפֶּזֶז - זֶה
אַבְרָהָם, וְזֶה יִמִּינוֹ תַּחֲבָקְנִי. רַב
- זֶה יַעֲקֹב. וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ -
דְּבַשׁ זֶה תִּמְרָה, שֶׁכָּלוּל זָכַר וְנִקְבָּה.
וּמִשּׁוּם זֶה, מִתִּי הֵם מִתּוֹקִים?
כֹּאשֶׁר נִתְחַבְּרוּ וַיֵּצֵא מֵהֶם דְּבַשׁ.
וְנֹפֶת צוּפִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ד)
נֹפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפֹתֶיךָ כֹּלָה.
צוּפִים - מִשּׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁרוֹצֶה
לְצַפּוֹת וּלְהִתְבּוֹנֵן בַּמִּרְאָה הַזֶּה,
מִסְתַּפֵּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל לג)
צוּפָה נִתְתִּיךְ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
וְשִׁמְעֶתָ מִפִּי דְבָר. וְדֹאֵי הַמָּקוֹם
הַזֶּה נִקְרָא פֶתַח הָאֱמוּנָה. וְכָתוּב
(שם) וְאֶרְאָה מִרְאֹת אֱלֹהִים. מִכָּאן
וּמִעֵלָּה אֵין רְשׁוּת לְהִסְתַּפֵּל. וְעַל
כֵּן מִמֶּנָּה יוֹנְקִים אוֹתָם לְמוֹדֵי ה',
שֶׁנֶּקְרָאִים צוּפִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
נֹפֶת צוּפִים.

יִרְאֵת ה' טְהוֹרָה, שֶׁבַחָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
דְּאִיהִי בְּדִכּוֹ. כִּד אִיהוּ אֲנִהִירוֹ לָהּ
אֲנָפִין. עוֹמֶדֶת לְעַד, דְּקִימָא תְדִיר שׁוּר רַם
וְתִקִּיף עַל בְּנוֹהָא. אִימְתִי, כִּד מְשַׁפְּטִי ה' מֵאֶתֶר
דְּאַמֶּת נְהִרִין בָּהּ. וְהֵאֵי דְכְּתִיב, צִדְקוֹ יַחְדּוֹ,
כִּד אֵינוֹן כִּחְדָא בְּהֵאֵי צִדְקָה, וְנִטְלִין שְׁמָא
דִּילָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, צִדְקוֹ יַחְדּוֹ. וְאִיהִי
שְׁמָא דִּילִיהוֹן, מִצּוֹת ה'.

דָּבָר אַחֵר פְּקוּדֵי ה', נִצַּח וְהוֹד, דְּאֵינוֹן לְמוֹדֵי
ה', מְשַׁמְחֵי לֵב, דָּא אֶתְרוּג, דְּדִמְקִיא לֵלֵב.
מִצּוֹת ה', דָּא אֶתְרוּג. יִרְאֵת ה', כְּמָה דְאֵת
אֲמַר (משלי לא ל) אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל. מֵאִי
טֵעֵמָא, בְּגִין דְּאִיהִי טְהוֹרָה. מְשַׁפְּטִי ה' אֱמֶת,
אֵלִין שֵׁית בְּנִין, דְּכָלִּילִן בִּיעֶקֶב, דְּאֶקְרִי מְשַׁפֵּט,
וְהוּא אֱמֶת. צִדְקוֹ יַחְדּוֹ, בִּיחּוּדָא שְׁלִימָא
בִּירְאֵת ה', דִּהִיא טְהוֹרָה.

הַנְּחָמָדִים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב, מִסְטָרָא דְזָהָב, דָּא
שֶׁבַחָא דִּיצְחָק, כְּמָה דְאֵת אֲמַר,
(שה"ש ח ג) שְׁמֶאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי. וּמִפֶּזֶז, דָּא
אַבְרָהָם, וְדָא יִמִּינוֹ תַּחֲבָקְנִי. רַב, דָּא יַעֲקֹב.
וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ, דְּבַשׁ דָּא תִּמְרָה, דְּכָלִּיל דְּבָר
וְנוֹקְבָא. בְּגִין כִּד אִימְתִי אֵינוֹן מִתּוֹקִים. כִּד
אֶתְחַבְּרוּ, וּנְפִיק מִנֵּיהּ דְּבַשׁ.

וְנֹפֶת צוּפִים, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (שם ד יא) נֹפֶת
תִּטְפְּנָה שְׁפֹתֶיךָ כֹּלָה. צוּפִים, בְּגִין
דְּכָל מֵאֵן דְּבַעֵי לְמַצְפִּי וּלְאַסְתַּפְּלָא בְּהֵאֵי
מִרְאָה, מִסְתַּפֵּל. כְּמָה דְאֵת אֲמַר (יחזקאל לג ז) צוּפָה
נִתְתִּיךְ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֶתָ מִפִּי דְבָר. וְדֹאֵי
הֵאֵי אֶתְרָא, אֶקְרִי פֶתַח דְּמַהִימְנוּתָא. וְכְּתִיב,
(שם א א) וְאֶרְאָה מִרְאֹת אֱלֹהִים. מִכָּאן וּלְעֵילָא
לִית רְשׁוּ לְאַסְתַּפְּלָא. וְעַל דָּא מִינָהּ יִנְקִין אֵינוֹן
לְמוֹדֵי ה', דְּאִיקְרוּן צוּפִים, כְּמָה דְאֵת אֲמַר
וְנֹפֶת צוּפִים.